No. 2934 Woensdag 23 Maart 1938 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2. – per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Een dienst voor sociale en economische Zaken.

In de Gouvernementsmededelingen hebben we de vorige week een bericht ontvangen van de volgende inhoud.

Met ingang van de 15de Maart 1938 is ingesteld een Dienst voor Sociale en Economische Zaken in Curaçao.

Tot Directeur van de dienst voor Sociale en Economische Zaken is benoemd de Heer L. F. Jansen, Gouvernements-Accoutant.

De tijdelijk adjunct-commies J. H. van Boven is bevorderd tot tijdelijk commies en benoemd tot hoofd van de afdeling Sociale Zaken van voormelde dienst.

Wij vonden het bericht van genoeg belang, om het uit de grote reeks van mededelingen uit te nemen en het een aparte plaats te geven in ons blad.

In een onderhoud met de redactie van de Beurs, deelde de Heer Jansen mede, dat de werkingsfeer van het nieuwe departement nog niet vaststaat.

Wat de economische afdeling doen zal, wordt ons uit dat onderhoud nog niet recht duidelijk; we lezen van adviezen aan den Gouverneur in economische aangelegenheden, desgevraagd ook aan particulieren; verder systematische gegevens verzamelen om de vraag te beantwoorden „is een financieel verantwoord eens een proef te nemen met een bepaald object.

Van de afdeling Sociale Zaken lezen we, dat deze zich zal bezighouden met problemen als arbeidsmarkt, sociale toestanden, arbeidsbemiddeling, woningbouw.

We hadden het ons enigszins anders voorgesteld en zouden de opdracht aldus hebben weergegeven.

De dienst van sociale zaken zal zich hebben bezig te houden met de maatschappelijke verschijnselen, zoals ze feitelijk zijn en zoals zij zouden behoren te wezen. Zij zal tot taak hebben de wetten op te sporen volgens welke de maatschappelijke verhoudingen op Curaçao zich ontwikkelen en tevens aangeven volgens welke lijnen die ontwikkeling gaan moet, wil zij beantwoorden aan het einddoel van de mens.

De dienst van economische zaken zal zich hebben bezig te houden met de volkshuishoudkunde en de onderlinge verhoudingen moeten regelen tussen de inwoners van dit gebiedsdeel, voor wat betreft de productie, de ruil en de verdeling der stoffelijke goederen.

Deze dienst zal zich hebben bezig te houden met de bevrediging van de stoffelijke behoeften van de mens.

In de practijk zullen deze diensten zeer nauw in elkander lopen; we krijgen er mee te doen in zover we optreden als patroon of arbeider, koper of verkoper, producent of consument.

We geloven, dat in de toekomst deze dienst zeker een dergelijke invloed zal moeten uitoefenen op onze Curaçaose maatschappij.

In hoevérre heeft de Staat het recht in dergelijke verhoudingen in te grijpen?

De Staat heeft geen recht heel het economisch leven te regelen, of heel het sociale leven in bepaalde banen te dwingen. Maar de Staat heeft o.m. wel de plicht daarin de rechtsorde te doen onderhouden.

Niet elke transactie, al is deze nog zo voordelig voor één of misschien zelfs beide partijen, mag de Staat toelaten; denk het geval dat rechten van derde daardoor in het gedrang komen.

En laten we er hier direct aan toevoegen, dat de Kerk dezelfde plicht heeft, wanneer de zedelijke orde in het geding is, zoals uitdrukkelijk geleerd wordt in de encykliek Quadragesimo Anno.

In de sociaal economische vraagstukken hebben we verschillende standpunten, waarvan we hier de grote zullen noemen:

De liberale economie

de katholieke of beter rationele economie,

en de socialistische opvatting.

We zullen in de toekomst nog wel eens nader daarop moeten terugkomen, gelijk we ook in het verleden er al eens kennis mee gemaakt hebben.

Want de sociaal-economische kwestie heeft op Curaçao al een geschiedenis, al is het dan ook eerst uit de latere jaren.

Dat het zo lang geduurd heeft, komt zeker doordat er wel goede maatregelen vrijelijk in deze maatschappij waren ontstaan en gegroeid.

De Hr. Bichon noemde indertijd zeer **terecht als zodanig, „bij meerdere — waaronder de grootste — werkgevers in dit gebiedsdeel bestaande regelingen tot steun van de arbeiders in geval van ziekte en ongeval."**

En zeer fijntjes, maar eveneens zeer terecht, voegde hij daarbij: „Een groep „arbeiders echter ontvangt nog niet die „hulp bij ongeval of ziekte, welke de „meeste arbeiders in dit gebiedsdeel plegen te ontvangen. **Onder deze groep „moet ik meen ik, ook rekenen meerdere arbeiders in Gouvernementsdienst.**

Het Curaçaose Gouvernement had zeker reeds lang hierin moeten voorgaan, en het goede voorbeeld van die grote maatschappijen moeten volgen.

Gouverneur van Slobbe was de eerste die zijn aandacht besteedde aan een wettelijk regeling van de Sociaal-economische verhoudingen van Curaçao. Het was zelfs een zijner eerste programmapunten. **Maar deze voortvarende bewindsman kon het toch niet verder brengen dan eerst in de laatste dagen van zijn bestuur, een verordening „houdende vaststelling van de verplichting des werkgevers tot en van de aanspraken van de in bepaalde bedrijven door enig beroepsongeval of ziekte getroffen arbeider op schadeloosstelling," alsmede een verordening „houdende vaststelling van de verplichting van den werkgever tot en van de aanspraken van den arbeider op tegemoetkoming bij ziekte."**

Zo con amore waren deze ontwerpen door de Raad behandeld, dat op de avond van de behandeling de Heer Bichon den Gouverneur meende geluk te moeten wensen, dat het de Raad gelukt was, de behandeling in de afdelingen zodanig te moeten bespoedigen, dat de openbare behandeling nog plaats kon vinden vóór het vertrek van Zijne Excellentie.

Verder als deze openbare behandeling heeft noch de Ziekte en noch de Ongevallen regeling het in dit gebiedsdeel kunnen brengen.

Aan uitvoering is men op de dag van heden nog niet gekomen en misschien maar goed ook, want de Heer Suthoff, die werkelijk een overtuigd en knap verdediger was, moest toegeven, dat de oorspronkelijke ontwerpen zo veranderd waren op instigatie van de Raad, dat het geenszins meer een verbetering te noemen was.

Het was wel een heel merkwaardig debat in die raadszitting van 16 Juni 1936, van belang voor de historie van de sociaal-economische verhoudingen in het gebiedsdeel, het debat van de bestuursgemachtigde Mr. Suthoff met Mr. Bichon, die in het hete van de strijd zelfs moest repliceren: „Ik constateer dat de C.P.I.M. hier niet aanwezig is."

Aldus volgens de handelingen, die we er nog eens op nageslagen hebben, maar waarvan we steeds de indruk hebben, dat ze meer weergeven wat de leden later wensen gezegd te hebben, als wat er inderdaad gesproken si.

Hoewel bij de opening der algemene beraadslagingen de Hr. Bichon **zijn mening uitte, dat hij niet geloofde dat deze behandeling van een zeer bijzonder belang was voor Curaçao en als een mijl**paal in de wetgeving van dit gebiedsdeel (achteraf had hij gelijk, daar deze wetten nooit tot uitvoering zijn gekomen), omdat ze eigenlijk niets nieuws bracht, daar de overgrote meerderheid der arbeiders reeds een regeling had; gaf hij bij de repliek toch toe, dat hij deze verordening nodig achtte, omdat de minderheid nu die regeling ook kreeg.

Maar hoe die regeling was, daarover ging de kwestie.

De regeling die de meerderheid der arbeiders reeds had en de regeling die de minderheid nu kreeg, dat waren wel twee dezelfde woorden, maar niet twee dezelfde regelingen.

De gemachtigde van het Bestuur vroeg „behoorlijk omschreven rechten."

Of echter die regelingen van de overgrote meerderheid der arbeiders ook dusdanig behoorlijk omschreven rechten waren?

„Het spijt mij, aldus toen de Hr. Suthoff, dat ik die contracten nooit gezien heb. Ik weet van horen zeggen, „dat bij het voorkomen van ongevallen „door de C.P.I.M. uitkeringen gedaan „worden, naar beweerd wordt op grond „van arbeidscontracten, doch ik heb „nooit enig bewijs er van gezien gedurende de tijd van de behandeling van „deze zaak.

Zoals we reeds schreven, zijn deze verordeningen nooit verder gekomen als een aanneming door de Raad.

Toch is er intussen aan de Sociaal Economische kwestie gewerkt. Ir Verwey is hier geweest en met belangstelling wachten we de publicatie van zijn rapport, dat reeds op Curaçao ter inzage **schijnt te zijn voor enkelen De nieuwe dienst zal vermoedelijk wel het resultaat zijn van een zijner adviezen**, of dit ook het geval is met dubbelhoofdigheid dezer dienst? Of wel dat deze een of andere concessie inhoudt?

Of daardoor deze nieuwe dienst gemakkelijker werken zal? **Zeker,** zoals we uit 't debat op 16 Ju[illegible]36 gebleken is, dat deze dienst toch a[illegible]der moeilijkste zijn zal in dit gebie[illegible]. Het werd ons dezer dagen nog e[illegible]eer geillustreerd met een artikel [illegible] Prof. Dr. J. A. Veraart, die in het tijdschrift „Roeping" een uitvoerige bespreking gaf van de „Geschiedenis der Koninklijke" van Prof. Dr. C. Gerretson, en daarmee een scherpe kritiek op sociaal economische richting van deze instelling.

Maar behalve deze moeilijke taak zal er ook voor deze dienst een zeer schone taak zijn weggelegd, welke ten slotte zal moeten voeren tot een publiekrechtelijke organisatie.

Kath oicisme op St. Maarten.

Men heeft wel eens gezegd, ja het ook neergeschreven: over het katholieke verleden der bovenwindse eilanden kunnen we niets meer achterhalen.

U begrijpt, dat dit nu niet bepaald bemoedigend is, om het nu toch eens te proberen; hier willen we alles bijeen zetten wat er toch al gevonden werd, in de hoop, dat er zodoende toch nog nieuwe gegevens loskomen.

We beperken ons hier tot St. Maarten.

St. Maarten, heeft het altijd geheten, werd ontdekt door Columbus de 11de Nov. 1493, het staat dan ook op een oude Spaanse kaart van een zekere Juan de Cosa. **Doch na een nauwkeurige berekening, is men er achtergekomen, dat er een vergissing in het spel moet zijn. Het eiland Nevis moest eerst St. Maarten geheten hebben, doch de geschiedenis heeft ons eiland de H. Martinus als** patroon meegegeven.

Het is bijna niet meer na te gaan, hoeveel malen de bovenwindse eilanden wel van eigenaar veranderd zijn, toen ook eenmaal niet-Spanjaarden hier naar toe kwamen. Bovendien klagen de bewoners van St. Maarten zelf eens, dat ze maar steeds weer voor kortere of langere tijd, van het eiland moeten vluchten. Twee factoren niet erg bevorderlijk voor een geregelde zielzorg daar.

In de beginne zouden o.a. de Spaanse Dominicanen op de Bovenwindse Eilanden gearbeid hebben. Zo zou de H. Ludivicus Bertrandus zeker op St. Thomas geweest zijn.

De Fransen verschenen in 1625 reeds op St. Maarten, later de Spanjaarden overrompelden het eiland, verwoesten alles en voerden de bewoners gevangen weg.

In 1630 is het dan ook een verlaten eiland. Zeeuwse Kolonisten van Tobago werden ook verdreven. En in 1637 moest de gouverneur van Porto Rico andermaal die opdringerige Hollanders verdrijven. Nu lieten de Spanjaarden het eiland echter niet meer onbewoond achter, doch bouwden er militaire versterkingen. **Van de Caraiben horen we bij die overrompelingen niet spreken, ook** zij hadden zeker moeten vertrekken. St. Maarten als militaire post was toch wat te kostbaar voor de Spanjaarden, zodat dat ze na alles grondig verwoest te hebben, het eiland opgaven. Een voorlopige verdeling tussen de Hollandse en Franse kolonisten werd in 1648 plechtig bekrachtigd.

Van deze tijd af ongeveer moeten de Franse paters Dominicanen er werkzaam zijn geweest. Doch later toen het die paters aan krachten ontbrak, gaven zij de zorg voor dit eiland over aan de paters Capucijnen.

Van zielzorg onder Caraiben horen we niet, ons vermoeden dat ook zij het eiland verlaten hadden, zal waar zijn. Trouwens als we zien hoe vijandig het optreden der Caraiben was tegen de priesters, en tegen de blanken in het algemeen, denken we maar aan de martelaren op Guadeloupe (1603 en 1626), dan kunnen we met reden ook vermoeden, dat de prediking der Spanjaarden niet met veel succes bekroond werd.

Officieel was de regering katholiek. Want bij de herroeping van het edict van Nantes in 1685, vluchtten des nachts verschillende families van het eiland, bang dat men dus ook daar de wet strikt zou toepassen.

De eerste vaste pastoor te Marigot werd in 1699 door zijn Caraibische knecht vermoord. En sindsdien durfde men geen priester meer te zenden. Gelukkig is het eiland vanuit St. Cristoffel zo nu en dan bediend, doch toen dit laatste eiland door de Engelsen werd ingenomen, kwam ook daar een eind aan.

De beroemde Pater Labat bezocht het eiland in 1705, er was toen geen priester. De commandant riep de mensen zo nu en dan bijeen, preekte, las voor, vermaande etc. Het was een vurige apostel die commandant, een beetje te vurig zelfs.

Pater Labat kwam er op een Zondag om 4 uur aan, had reeds gegeten en toch wilde de commandant, dat hij toch nog een H. Mis zou lezen. De volgende dag las Pater Labat een H. Mis, preekte, doopte. Veel huwelijken moesten nog kerkelijk gesloten worden. De kerk met pastorie en huis der schoolmeester en klokluider stonden op 100 stappen gaans van het stadhuis. De kerk zag er netjes uit. De ongeveer 200 katholieken waren zo blij met de komst van Pater Labat, dat ze hem vroegen toch te blijven. Het arbeidsveld van Pater Labat lag echter elders. Hij beloofde er voor te zullen zorgen, dat of de Capucijnen een nieuwe pater zouden zenden, of dat de Capucijnen een andere orde voor het eiland zouden opdragen. Sedert het vertrek der Dominicanen hadden de Capucijnen de zorg voor het eiland op zich genomen.

De Hollandse gezaghebber, Lamont, meende, dat heel St. Maarten eigenlijk aan de Hollanders toekwam, doch hij kondigde wel in 1703 vrijheid van godsdienst af. Pater Labat bezocht hem en werd vriendelijk ontvangen, zat met den gezaghebber en den dominee aan tafel.

Op St. Maarten waren ook veel werkkrachten uit Afrika aangevoerd. Hoe de houding der Hollanders daar tegenover was, laat ons duidelijk de volgende tekst van Pater Labat zien.

„Ik moet dit recht aan de Hollanders toe geven, dat, ofschoon zij er geen zorg voor dragen dat de slaven gedoopt worden, zij er toch voor zorgen, dat als zij toch het geloof omhelsd hebben, de slaven ook werkelijk hun plichten nakomen."

Hij zelf werd uitgenodigd door Hollanders, om hun slaven de sacramenten toe te dienen. En hij vernam, dat sommige meesters er op stonden, dat hun slaven hun morgen- en avondgebeden zouden bidden.

In Maart 1717 kwam er plotseling een zekere Lauriol op St. Maarten aan, om de rechten der Fransen daar te verzekeren. Voor de katholieken bracht hij deze boodschap mee: er zou spoedig een priester komen, ze moesten één blijven en verder zorgen voor het onderhoud der kerken. Was dit het resultaat van de pogingen van Pater Labat?

We horen verder van een vestiging daar van enkele katholieke Ierse families. Een overgang tot het katholicisme staat vermeld n.l. van de dochter der Hollandse gezaghebber. Ook sommige beambten der West Indische Compagnie werden katholiek. Doch het contact met de katholieken daar was ook aanleiding tot gemengde huwelijken, er werden zelfs wettelijke bepalingen gemaakt, wat er in zo'n geval te doen stond.

Rond 1750 stond de kerk (Lauriol sprak zelfs van kerken) in het Prinsenkwartier.

In de trouwboeken lezen we, dat er in 1775 een Pater Hippolyte op het eiland pastoor is, het was een Capucijn.

Bij de inval der Engelsen schijnt de kerk er nog wel gestaan te hebben, ze werd tot gevangenis der Engelsen gebruikt. In 1823 is er zelfs geen kerk meer. Zo kunnen we enigszins begrijpen, dat 'n prediking van 't methodisme op St. Maarten (in 1817) zelfs op 't Franse gedeelte kon beginnen.

Die toestand bleef zo totdat in 1836 Mgr. Niewindt het eiland bezocht. Deze stelde direct pogingen in het werk, om weer een priester naar St. Maarten te laten komen. En werkelijk, het volgende jaar kwam er een priester, uit Guadeloupe naar St. Maarten.

Ook het Hollandse gedeelte kreeg zijn kerk. Er kwamen zusters en zelfs een hospitaal werd er opgericht. Sinds 1911 bedienen de Hollandse Dominicanen ook het Franse gedeelte van St. Maarten.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

De aansluiting van Oostenrijk bij Duitsland wordt hoe langer hoe nauwer. Gedeeltes van het oude Oostenrijkse leger hebben bezoeken gebracht aan Berlijn en Munchen en daar geparadeerd in Duitse uniformen. Vooral de beweging Kraft durch Freude is aan het werk met pleizier- en vacantiereisjes, want niet alleen moet Oostenrijk worden aangesloten bij Duitsland, maar ook bij de Nationaal Socialistische beweging. Aan de uitslag van het plebisciet, als we tenminste aan de theateropvoering van 10 April nog die naam geven mogen, valt niet te twijfelen. De amnestie, die indertijd van Schussnigg is afgedwongen, *heeft voor enkele dagen slechts de gevangenisbewaarders wat vacantie gegeven: want momenteel zitten er al weer drie duizend personen in Schutzhaft en in* Wenen alleen 1742 personen. Onze lezers weten dat ook Schussnigg erbij is; maar het zal niet lang meer duren. Behalve met verassingen voor de internationale politiek, ziet het Nationaal Socialisme ook met processen reclame te maken. We hebben gehad het beruchte Rijksdagproces, de deviezenprocessen en de zedelijkheidsprocessen.

Nu met de overname van Oostenrijk zullen we weer een proces krijgen en wel een herziening van het proces Planeta. Planeta, een korporaal, wat Hitler vroeger ook was, was niemand anders als de moordenaar van Dollfuss. Als moor*denaar is deze soldaat dan indertijd ook veroordeeld. Maar de Nazis denken er anders over, hebben een andere moraal. Dit proces zal dan ook opnieuw gevoerd worden en nog voor er een uitspraak is,*

weten we al, dat er voor Planeta een monnument zal worden opgericht, waaronder zijn as zal begraven worden. De rechters weten dus al bij voorbaat, waaraan zij zich te houden hebben en Schussnigg wordt nu reeds beschouwd als de verantwoordelijke persoon voor de dood van Planeta en dus zijn schutshaft zal wel in wat anders veranderd worden. Dat achter een dergelijk systeem een 70 millioen met een hoera-tje meezeult......

Tegen de aansluiting is nog bij de Volkenbond een protest ingekomen van het communistische Mexico, dat met zijn broer Rusland mee moet doen; ook al wat betreft de confiscatie van de oliemijnen. Dezer dagen heeft de regering al de oliebronnen tot staatseigendom verklaard, op titel dat de maatschappijen ondanks de steun die ze in Mexico kregen, in het buitenland tegen deze staat geageerd hebben. Het is wel merkwaardig, dat zulk een land nog voor de z.g. politieke rechtvaardigheid wil opkomen. Het communistische arbeidersverbond heeft de kantoren der Maatschappijen al bezet en de employé's moeten maar een onderkomen zoeken.

Het zijn hoofdzakelijk de Amerikaanse, Engelse en Nederlandse Maatschappijen, die getroffen werden. Van de Engelse gezant is een mededeling gekomen, dat Engeland de belangen zijner onderdanen zal behartigen, maar in welke vorm is niet medegedeeld. Van Amerikaanse en Engelse zijde, was tot gisteren helemaal nog niets vernomen.

Mexico dat eerst de Kerken confisceerde en daarin zijn gang kon gaan, ondanks de pogingen die door Amerikaanse Katholieken werden aangewend om interventie, gaat nu het kapitaal confisceren. Zal het daarmee evenveel succes hebben? Of zal nu Amerika wel gaan optreden? Roosevelt is anders niet de man, die de olietrusts zo erg goed gezind is.

Maar het kapitaal is machtig.

De oliemaatschappijen hebben intussen suspensie gevraagd van de confiscatie, daar ze deze als onwettig beschouwen. Door de Mexicaanse regering is een commissie van 7 leden benoemd om dit verzoek te onderzoeken.

In Spanje hebben de Nationalisten de laatste week grote sucessen geboekt. Zij zouden er 7 duizend kwadraat K.M. bijgewonnen hebben. Grote verontwaardiging echter is er in Europa gewekt, door het onbarmhartig bombarderen van een stad als Barcelona, waarbij tal van onschuldige slachtoffers zijn gevallen. Men spreekt van 400 in de vorige week. Tegen deze handelwijze heeft Engeland een scherpe nota gestuurd, alsmede een verzoek gericht aan het Vaticaan om daarover een protest bij Franco in te dienen. Ook de Amerikaanse Minister van buitenlandse zaken heeft zijn afkeuring daarover geuit. Of het wegblijven van bombardementen in de laatste dagen het gevolg daarvan is? We hopen het.

Donderdag a.s. mogen we een verklaring verwachten van de Engelse premier Chamberlain over de internationale toestand. We zullen dan wat te horen krijgen over de garanties van Tsjecho Slowakije tegen de Germaanse slokop; en over het kort geleden verzoek van Rusland om ter garantie tegen Duitsland de mogendheden bij elkaar te roepen; en misschien ook over de Engels-Italiaanse onderhandelingen, die nog steeds aan de gang zijn, maar waarbij de terugroeping der Italiaanse vrijwilligers uit Spanje nog moeilijkheden geeft.

Volgens sommigen is Europa eind vorige week ter nauwernood ontsnapt aan een oorlog tussen Polen en Lithauen. Op het ultimatum van Polen heeft Lithauen toegegeven, waardoor de reeds lang afgebroken relaties tussen beide landen weer zijn hersteld, wat voor beiden niet anders als voordelig zijn kan. Alleen zullen er in het begin enkele moeilijkheden ontstaan, zo heeft al het ministerie in Lithauen aan den president zijn ontslag aangeboden.

In Frankrijk is men nog niet uit onder de indruk van het gebeurde in Oostenrijk. President Blum heeft dezer dagen conferenties gehad met de Franse industrie, om maatregelen te nemen voor een directe effectieve hulp aan oorlogsmateriaal, wanneer de tijd van mobilisatie of nog erger daar is. Nieuwe wetten hieromtrent zullen spoedig aan de Kamer worden voorgelegd. Maar bovendien gaan er geruchten, dat nog einde deze week het kabinet Blum plaats zal maken voor een kabinet Herriot, waarin dan alle partijen van links en rechts zullen verenigd worden. Zal het gebeurde in Duitsland misschien aan Frankrijk een hechte eenheid hebben teruggegeven?

Ook Amerika blijft voor zijn defensie zorgen, en heeft gisteren door de Kamer een ontwerp laten aannemen, waarbij de marine met 20% wordt uitgebreid.

Bonairiaanse Krabbels

De Memorie van antwoord.

Wij hebben de Memorie van Antwoord in de couranten gelezen en het spijt ons te moeten zeggen, dat wij van mening zijn, dat het Bestuur er zich over het algemeen met 'n Franse vlag heeft van afgemaakt. Wij menen zelfs 'n hautaine toon te beluisteren in de antwoorden op de vragen door de Leden van de Koloniale Raad gesteld.

Laten we ter illustratie alleen even geven het slot van de Memorie van antwoord. „Eind goed, alles goed" zegt immers het spreekwoord.

In het voorlopig verslag werd door sommige leden gevraagd of het geen tijd wordt een gouvernements-chirurg aan te stellen, aangezien Dr. Hugenholz, toen hij kort geleden ziek was, zeer gemist werd. Het is ons bekend, dat verscheidene operaties niet konden worden uitgevoerd en dat de patiënten hebben moeten wachten tot het herstel van Dr. Hugenholz. De kern van de vragen betrof dan ook o.i. niet „gouvernements-chirurg", doch het feit, dat operaties tijdens de ziekte van den dokter niet konden worden uitgevoerd. Wij moeten op Curaçao ALTIJD een chirurg hebben met een bekwaamheid als die van Dr. Hugenholz. En daarom ging het. Het Bestuur antwoordt, dat het Gouvernement reeds over een gouvernementschirurg beschikt en dat eventueel deze vervangen kan worden door den op Aruba werkzamen chirurg. Men praat langs de zaak heen. Het is in het belang van Curaçao, dat er nog een tweeden bekwamen chirurg bij komt.

Dat de chirurg van Aruba eventueel voor Curaçao beschikbaar zou zijn, gelovent we niet. Aruba zou moord en brand schreeuwen. Maar bovendien is de chirurg op Aruba wel ter beschikking van het Gouvernement? Is Dr. Harms geen dokter van de Arend Petr. Mij met verplichte standplaats Aruba, waarvan het Gouvernement profiteert, met bijzondere inwilliging van de Arend Petr. Mij?

Wij geloven zelfs dat bovenstaand antwoord van ons Bestuur zelfs te kort doet aan de waardering, welke ons Bestuur moest hebben tegenover de grote Petroleum maatschappijen, die door het afstaan van hun Chirurgen voor gouvernementspraktijk, een taak verzorgen, welke in feite een zaak van gouvernementszorg zijn moet.

Wij veronderstellen, dat het Gouvernement hiermede niet van de zaak af is.

Wij vonden deze aangelegenheid van voldoende belang, ook voor Bonaire, ze in onze Krabbels op te nemen. Wij stappen nu over zuiver Bonairiaanse aangelegenheden.

De automobielbelasting.

Enkele leden gaven in overweging, de automobielbelasting op Bonaire af te schaffen. Het Bestuur antwoord, dat het in het behouden van de motorrijtuigbelasting geen bezwaar ziet. Voor Bonaire werd voor onderhoud en verbetering van het wegennet gemiddeld 4 maal het bedrag dier belastingopbrengst besteed, hetwelk bij geen der andere Benedenwindse eilanden het geval is. Laten wij dat antwoord eens bekijken.

In de eerste plaats: waarom moet Bonaire altijd vergeleken worden bij de rijke eilanden Aruba en Curaçao en waarom niet met de eveneens arme Bovenwindse eilanden? Het is werkelijk te veel eer. Auto's en trucks verdienen op Curaçao en Aruba schatten van geld, op Bonaire niet. Passagiersauto's hebben hier zelden een vracht. Trucks rijden voor het merendeel ook weinig. De inkomsten zijn dan ook zeer laag. Is het niet zeer billijk hiermede rekening te houden?

Vroeger toen er niet zo'n weelde op de Aruba en Curaçao was, betaalden wij hier ƒ 50.— en de genoemde twee eilanden ƒ 80.— per jaar. Men kende toen te Curaçao het eiland Bonaire. De bewindhebbers van thans hebben Bonaire nooit of slechts heel vluchtig gezien. Toen Curaçao verlaagd werd op ƒ 40.— kwam de belasting voor Bonaire ook op dat bedrag.

Een jaar daarvoor werd een extra-invoerrecht (accijns?) op benzine vastgesteld van ongeveer 12 cent per gallon. Ook dat is een belasting waaraan wij meebetalen, echter deze is billijker dan het vaste bedrag per jaar van ƒ 40.—. Hoe meer men op Gouvernementswegen rijdt, hoe meer men betaalt. De verlaging van 50 % van de vaste belasting die de Curaçaose chauffeurs kregen omdat zij braaf een groot aantal gallons verstookten en dus een flinke duit aan de Fiscus offerden, kregen wij niet. Wij ontvingen slechts 20% als dank.

En waarom moet opgemerkt worden, dat te Bonaire 4 maal het bedrag der auto-belasting aan de wegen besteed worden? Zijn die automobielen de enigste weggebruikers? Worden de ezels niet gesteld en de geiten en schapen en vooral de varkens, die gebruik maken van 's heren wegen op Bonaire. Die gebruiken en misbruiken de wegen hier meer dan de paar auto's. Iedereen gebruikt toch de openbare weg? Wij hebben een staatje samengesteld. Hieronder volgt het:

	aantal inwoners:	bedrag autobel.:
Curaçao	55.000	100.000
Aruba	20.000	50.000
Bonaire	6.000	2.200
St. Maarten	2.700	nihil
St. Eustatius	1.200	nihil
Saba	1.400	nihil

	onderhoud, etc. der wegen totaal:	p. inwoner
Curaçao	532.600	9.60
Aruba	201.600	10.—
Bonaire	10.350	1.70
St. Maarten	10.350	3.80
St. Eustatius	3.450	2.80
Saba	4.600	3.25

Bij Curaçao is bijgeteld het salaris van 1 technische ambtenaar voor de wegen, zijn auto en 2 uitvoerders. Het salaris van andere ambtenaren van O.W. die op kantoor, enz. aan de wegen arbeiden en hetwelk begrepen is in het bedrag van ƒ 155.719.— is niet bekend.

Een bedrag van ƒ 175.000.—, de tweede termijn voor de Kon. Emmabrug, dat eveneens bij wegen gerekend dient te worden, is ook bijgeteld.

Bij Aruba is bijgeteld een bedrag van ƒ 134.600.— voor het asphalteren van twee wegen (ook wegenverbetering dus).

Wat leert ons dit staaltje?

Dat zowel Curaçao als Aruba meer dan vier maal het bedrag der auto-belasting aan wegen verslinden.

Dat te Bonaire het laagste bedrag per inwoner aan de wegen wordt besteed, dat St. Maarten, dat een oppervlakte heeft van 40 vierkante K.M. juist zoveel voor wegenonderhoud ontvangt als Bonaire met zijn 275 vierkante K.M.

Dat op de Bovenwinden in het geheel geen autobelasting voorkomt. Dat het arme St. Maarten, dat per inwoner meer dan twee maal zoveel kan sparen als wij te Bonaire (hierover meer in een volgende Krabbel) geen autobelasting kan betalen.

Waar blijft nu de redenering van het Bestuur, dat het wegenonderhoud verband houdt met de opbrengst van de autobelasting? Wij dachten voorts, dat er op St. Eustatius en Saba geen wegen waren, want er zijn toch geen auto's? En wanneer er geen auto's zijn, behoort er niets aan de wegen gedaan te worden. Andere weggebruikers tellen niet mee.

Neen, die redenering gaat niet op.

Wij hebben nog een rekensommetje:

Er zijn hier momenteel ongeveer 70 auto's. Die zouden vroeger betaald hebben 70 × ƒ 50.= 3500.— per jaar en nu betalen die 70 × ƒ 40.— is ƒ 2800.—
plus ongeveer 30000 gallon gasoline á 12 cent per gallon extra invoerrecht is „ 3600.—

ƒ 6400.—

is ƒ 2900.— meer dan wij vroeger zouden hebben betaald.

En het resultaat: de wegen zijn, indien mogelijk, nog slechter dan vroeger. In Kralendijk heeft 2 dagen geregend vorige week en wij konden als varkens door de modder lopen. Een asphaltweg kan er niet af: zelfs komt er niemand van O.W. eens kijken of het wel waar is, wat beweerd wordt. Men heeft het toch oh zo druk in Curaçao.

Wij hopen de volgende maal andere punten van de Memorie van Antwoord te kunnen bekijken.

QUOS EGO!

CURACAO.

Met het s.s. „CRIJNSSEN" dat 23 Maart alhier verwacht wordt zullen o.a. de navolgende passagiers aankomen.

Dames R. W. M. en H. E. Breyer, Mevr. J. Hemmes, Hr C. J. Borsboom, H. Roberti, A. Kroon, F. J. Delissen, H. M. F. Zwankhayzen, A. Boer, C. Weug, C. van Velzen, J. J. Allard, A. van Keulen, H. D. van den Berg, H. J. Ditaars, J. Mosterdijk, I. Nederlof, G. Bot, J. M. Verwaard, T. Oldenburger, H. den Dikken, J. G. van Wijnen, P. J. Middelkoop, M. Vuyk, G. A. de Klerk. A. v.d. Hout, L. van 't Hoff, J. Nederlof, P. M. Mosterdijk, F. R. Beer, A. A. Gutmann, E. Smit, D. L. B. A. [illegible], N. W. Bos, J. Baarschers, [illegible] Fam. K. v.d. Steen, F. P. H. Bichon van Ysselmonde, P. Tuin, De Heer en Mevr. Muller, J. J. P. Ruimers, C. G. Grootens, R. G. J. Garschagen.

OPENING STELLA MARIS MARINE VERENIGING CURAÇAO.

Op Donderdag 17 Maart j.l. werd in het R.K. Zeemanshuis de Stella Maris Marine Vereniging Sterre der Zee weder opgericht. Wij konden met een goede opkomst opnieuw beginnen.

Om 8.15 uur opende de Vlootaalmoezenier, de Eerwaarde Pater van der Meer de Vergadering met een gebed, geholpen door Marinier als waarnemende Voorzitter. Hij hete de Marine-mannen hartelijk welkom, gaf zijn wens te kennen, dat door alle leden, alle krachten zullen gegeven worden om deze Vereniging aan zich te geven. Waarom zou in Holland wel 'n sterke Vereniging kunnen bestaan? Wij moeten als onderdeel van deze Vereniging hetzelfde streven nagaan, al is het hier dan ook zwaarder, maar met de H. Maria, als onze sterre der Zee en bemiddelares, zal het aan kracht niet ontbreken.

Overgegaan werd nu om een Voorlopig Bestuur te kiezen, daar de Hr. M. J. v. d. Brakel afwezig was.

Als 1ste Voorzitter werd met algemene stemming gekozen de Eerw. Pater van der Meer.

2de Voorzitter Marinier 2de klasse J. A. Heil. Als Secretaris-penningmeester werd gekozen Marin. 1ste klasse J. v.d. Kamp. Als Commissie-lid werd gekozen Tamboer 1ste klasse J. Willemse.

Het nieuw benoemde bestuur dankte voor het in hun gestelde vertrouwen en hoopte met verenede krachten hun taak te volbrengen. De volgende punten werden naar voren gebracht:

Ontstpanning, voorgedragen werd om uitstapjes te maken, schietwedstrijden te organiseren, toneelavonden te geven en lezingen te houden. Verder werd behandeld de Heilige Mis, die opgedragen zal worden ter nagedachtenis van den Oud Vloot-Aalmoezenier en Directeur van het R.K. Militair Tehuis te Rotterdam. De H. Mis zal op 27 Maart om 8.30 in de St. Annakerk opgedragen worden door den Eerw. Pater van der Meer, met assistentie van twee Mariniers als misdienaars, Tamboer 1ste klasse J. Willemse en Marinier 3de klasse Harsveld gaven zich gaarne bereid voor dit doel.

Verder werd behandeld het aanschaffen van een vaandel, wat met algemene bijval werd aangenomen. Hiernaar werden wij verrast door het binnenkomen van een Broeder van Londen. Hij dankte de Vergadering voor zijn ontvangst en gaf een kleine uitleg van het doel der Vereniging Stella Maris te Londen. De voorzitter dankte den spreker voor zijn belangstelling. Daarna nam Broeder Mowert S. Benedict Port of Spain, te Trinidad, afscheid van ons.

Na de rondvraag werd de vergadering gesloten.

Inz.

ZUID AMERIKA-HANDBOEK.

Het handboek over Zuid-Amerika, uitgegeven door de Royal Mail Lines Ltd. en de Pacific Steam Navigation Cy. (voor Nederland vertegenwoordigd door den Heer C. S. Gorsira J. P. Ez.), het enige dat over Latijns Amerika in omloop is, verscheen zo pas in 15e uitgave.

Het geeft in beknopte vorm een maximum aan essentiele inlichtingen omtrent alle Zuid- en Midden-Amerikaanse Republieken, met inbegrip van Suriname, Curaçao, Cuba en Mexico.

De allerlaatste gegevens zijn er wederom in opgenomen.

Door zijn veelzijdigheid is het Handboek niet alleen een betrouwbare gids voor de handel, die relaties met Latijns Amerika onderhoudt of wil aanknopen, doch evenzeer voor onderwijs-instellingen, officiele lichamen, banken, toeristen enz. Immers het bevat, behalve nauwkeurige cijfers over import en export. talloze gegevens betreffende het transportwezen, de spoorweg- en luchtverbindingen enz., bijzonderheden over de landbouw en bosproducten, muntstelsels, de natuurlijke gesteldheid van ieder land, minerale hulpbronnen, aanbevelenswaardige routes, belangwekkende feiten omtrent de bevolking en beschrijving van de voornaamste steden en bezienswaardigheden. Schetsen, afstandtabellen en statistieken e.d., tussen de tekst verhogen de bruikbaarheid in niet geringe mate.

De uitgave is verkrijgbaar bij de Hollandse Boekhandel.

WIJ GAAN BOUWEN.

Curaçao beleeft bloei en men vraagt zich daarom wel eens af: het geld wat er nu binnenkomt, waar blijft dat allemaal? Boze tongen zeggen, dat vloeit allemaal weer naar het buitenland, iets wat apert onwaar is.

Waar het dan wel blijft, zou men b.v. kunnen vernemen uit de jongste vastenbrief van Mgr. Verriet, waarin gewezen wordt op het nogal betrekkelijk weeldelige leven, wat o.a. uitgaan en kleedij betreft.

Men schrikt werkelijk over de behuizing, alleen reeds als men sommige huizen (zijn het wel huizen te noemen) van buiten ziet, maar het wordt nog erger, als men ook eens binnen gaat. Zou het geld, wat nu binnen komt, daar niet beter voor besteed moeten worden?

Nu gaat men natuurlijk zeggen, er zijn massa's mensen, die werkelijk te arm zijn, om dat te kunnen. Ze hebben hun verdiende plakken veel te hard nodig voor eten en kleding.

Wij willen dit geenszins ontkennen. Doch er is een andere groep, die ook slecht behuisd is, en deze groep is, geloof ik, nog tamelijk groot en die toch niets doen voor huizenverbetering. Ze nemen er nu maar genoegen mee, dat hun huis er zo uit ziet, ze varen er wel bij, men leeft toch veel voor de deur. Als die nu eens gingen bouwen. Hoe? Het zou een huis moeten zijn met toch drie slaapkamers. Is dat te veel gevraagd? Wie dat zou denken, moet er eerst maar eens over nadenken, waarom we dat toch minstens verlangen voor een woning van een goed Christelijk gezin.

Gelukkig zijn er reeds ook gezamenlijke initiatieven op dit gebied. De Volksbond deed werkelijk goed werk met een stichting Volkshuisvesting op te richten.

Naar we menen, zijn er nu een 40 huizen klaar. Met de hulp ook van het gouvernement zal men, naar we hopen, wel doorgaan met dit mooie werk. Maar vooral zouden we willen, dat bovengenoemd groep ook er van overtuigd werd, wat een woning, een goede woning betekent voor gezondheid, voor maatschappelijk-, maar vooral ook voor ons zedelijk leven.

In dit artikel doelen we slechts op die groep, die zelf best iets kon doen voor eigen woning en het niet doet. Niet altijd zullen wereld-crisissen, enz. ongemerkt aan Curaçao voorbij gaan. Nu kunnen zij gaan bouwen.

Wat die andere groep betreft, die onmogelijk een beter huis zelf kunnen bekostigen; wat moet daarvoor gedaan worden?

DANKBETUIGING DER KONINKLIJKE FAMILIE.

Hunne Koninklijke Hoogheden Prinses Juliana en Prins Bernhard hebben hun particuliere secretaris opdracht gegeven, om aan de Geestelijkheid en het katholieke volk van Curaçao hun oprechte dank over te brengen voor de zeer gewaardeerde gelukwensen. Hunne Koninklijke Hoogheden aangeboden, ter gelegenheid van de geboorte van Hunne Dochter Prinses Beatrix.

K.R.O. Wereldprogramma

Zondag, 27 Maart 1938.
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd

1. Gramofoonmuziek.
2. Van en voor de Missiepost.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Actuele Aetherflitsen en Vaderlandse Kroniek
6. Gramofoonmuziek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Landbouwkundige Missie-Actie door Ir. J. P. Planje
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

EEN VERBETERING IN ONS ONDERWIJSBESLUIT.

We hebben, naar we menen, indertijd reeds de aandacht gevestigd op verschillende onbillijkheden in ons onderwijsbesluit 1935, ten opzichte van het bijzonder onderwijs.

Een dezer was dat ten behoeve van nieuw opgerichte scholen, het schoolbestuur de kosten voor het lopende dienstjaar, een jaar en langer voor moest schieten, eer van het gouvernement de vergoeding kwam.

Volgens een besluit in publicatieblad No. 17 kan thans het schoolbestuur na afloop van de maand, waarin de school is geopend, een aanvrage indienen voor „voorlopige" uitkering.

Hetzelfde kan thans ook geschieden bij uitbreiding ener bestaande school ten behoeve van meerdere leerkrachten. Wat b.v. dit laatste betekent voor het schoolbestuur van het bijzonder onderwijs, moge blijken uit het volgende, dat het dit jaar geen 40 duizend gulden zal behoeven voor te schieten aan het Gouvernement, voor onderwijzers-salarissen.

S.S. „SIMON BOLIVAR."

Het s.s Simon Bolivar wordt aanstaande Donderdagmorgen alhier verwacht en zal Vrijdag 25 Maart om 5 uur 's middags naar Europa vertrekken via Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad en Barbados.

HET GEVAAR VAN DE WEG.

Het is nog niet zo heel lang geleden, dat het grote publiek in Curaçao zich heeft boos gemaakt over de aanleg van 'n royale asfaltweg over de enkele tientallen gepriviligieerde bezoekers van Piscaderabaai, terwijl de duizenden bewoners van Charo, maar moeten zien op welke wijze ze hun huizen bereiken.

Met deze weg schijnt echter het Gouvernement er niet minder als tussen genomen te zijn met enkele mooie beloften van goedkope asfalt en nog wat meer en met schone voorspellingen van duizenden rijke touristen.

Hiervoor zou men meer medelijden als kritiek moeten hebben!

Momenteel is Openbare Werken echter weer bezig met enkele wegen, die ergernis wekken; we bedoelen de wegen door de wijk der politiewoningen, waarbij een straat wordt aangelegd, vlak naast een goede asfaltweg, alleen door een stoep gescheiden.

We vinden in elk goed wegen en stratenplan z.g. primaire en secundaire wegen; hoofdstraten en zijstraten. Alles kan niet tegelijk gebeuren; evenmin als Keulen en Aken op een dag zijn gebouwd. Maar de hoofdwegen, als zijnde de voornaamste en de meest begaanbare, worden toch als regel het eerst onder handen [illegible] meer. Nu is het [illegible] wat men onder het publiek verstaat; zij die in een auto rijden of de voetgangers.

Wanneer deze laatsten ook nog enige rechten kunnen laten gelden, al betalen ze dan geen benzinebelasting, zouden we wel eens gaarne de aandacht vestigen op de Rode weg.

Het is een der meest drukke verkeerswegen in Willemstad; is daarom ook het eerst geasfalteerd. Toen onder Ir. van Rosse er met een nieuwe bestratingsmethode begonnen werd, had schrijver dezes een onderhoud over deze nieuwe methode in vergelijking met de tot dan toegepaste. Van deze laatste deugde niets, alhoewel deze eerst geasfalteerde weg al zijn nakomers overleefd heeft.

Wat echter in die methode niet deugde, is dat er niet gezorgd is voor de voetgangers. Op de rijweg is er voor deze geen plaats, wegens het drukke verkeer; naast de weg kan men niet lopen, tenzij in de goot; maar in het vernauwde gedeelte bij Domi is ook zelfs de goot niet begaanbaar en moet men met levensgevaar weer de rijweg betreden. Er zijn op deze weg reeds verschillende slachtoffers van het verkeer gevallen, [illegible] tolisch Vicaris Mgr. Vuylsteke.

Onlangs is ook in de Raad gewezen op het onhoudbare van deze toestand. Vooral groot zijn de gevaren voor de kinderen, die juist in de spitsuren van het autoverkeer zich naar de verschillende scholen moeten begeven en juist van deze weg gebruik moet maken.

Eenzelfde gevaar bestaat er ook op de weg bij de kerk van Wishi, waar ook twee scholen liggen en de kinderen ook daar verstoken zijn van trottoirs.

Door „Veilig Verkeer" zijn op de scholen onlangs verkeersregels gegeven, die de onderwijzers aan de kinderen moeten inprenten, waarbij ook in tekst en beeld geleerd wordt, dat de kinderen de trottoirs moeten houden. Allemaal heel mooi, als ons Gouvernement eerst wil zorgen, dat er trottoirs komen.

Heel mooi ook, dat onze politie zorgt voor de overtreders van de verkeersregels, maar primair is weer dat ons Gouvernement zorgt voor goede verkeerswegen.

En daar ontbreekt nog heel wat aan.

C.

GOUVERNEUR KIELSTRA.

Naar „De West" uit goede bron verneemt, heeft Z.E. de Gouverneur het voornemen, zijn ambt neder te leggen en wel begin 1939.

CURAÇAOSE LUCHTVAARTBESLUIT.

In publicatieblad No. 19 is verschenen de uitvoering van verschillende artikelen uit het Curaçaose luchtvaartbesluit 1935.

Het publicatieblad bevat o.a. hoofdstukken over inschrijving, nationaliteits- en inschrijvingsmerken, toezicht op luchtvaardigheid en geschiktheid.

PENSIOEN VAN BIJ DE POLITIE [illegible] MILITAIREN.

[illegible] de Gouverneur is aan de Raad aangeboden een Landsverordening tot wijziging der landsverordening van de 28ste Januari 1938 tot voorlopige regeling der pensioenaanspraken van de bij de politie dienst doende militairen der landmachttroepen in Curaçao, en hunne weduwen en wezen en de weduwen en wezen der vóór 1 Januari 1931 gepensioneerde militairen van de landmachttroepen in Curaçao. (P. B. 1938 No. 7).

We lezen daaromtrent in de Memorie van toelichting, dat indertijd bij de pensioenregeling der militaire politie, de Koloniale Raad zijn ongerustheid heeft uitgesproken over de ruime interpretatie, welke, gelet op artikel 109 der Curaçaose Staatsregeling, in de ontwerpmaatregel en bijbehorende memorie van toelichting aan het begrip „militaire landsdienaar" werd gegeven en gaf de Raad als zijne mening te kennen, dat ene regeling, waarbij de militairen der landmachttroepen in Curaçao, niet belast met de politiedienst, door de Raad aangeduid als de „zuivere militairen" buiten het Curaçaos-ambtenaren-pensioenfonds zouden blijven, de voorkeur verdiende.

Naar aanleiding daarvoor zijn in Nederland besprekingen gevoerd met het gevolg, dat uit de aangeboden landsverordening als meest belangrijke verandering kan worden vermeld, dat eventuele militairen der landmachttroepen in Curaçao, niet belast met de politiedienst, geen deelgenoot zullen worden in het Curaçao-ambtenaren-pensioenfonds. De hun toe te kennen pensioenen zullen rechtstreeks ten laste van de Rijksbegroting komen, terwijl de hier bedoelde „zuivere militairen", althans zolang dienaangaande geen andere regeling wordt getroffen, ten behoeve van hun eventueel na te laten betrekkingen deelgenoot zullen blijven in het Weduwen- en wezenfonds van Europese militairen beneden de rang van officier bij de Koloniale troepen, waarvoor het Rijk aan genoemd weduwen- en wezenfonds ene subsidie (aanvullingsbijdrage) verschuldigd zal zijn.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie).

BUREAUCRATIE EN SCHOOLVOEDING.

Hebt ge het schoolvoedingsbesluit 1938 reeds bestudeerd, lieve lezer? Weet ge reeds, wie er allemaal bij te pas komen, voordat het arme of zwakke schoolkind zijn eerste slokje melk mag nuttigen of zijn eerste hapje mag nemen van het broodje, dat het gouvernement in zijn zorgvolle medelijden hem toereikt? Neen, schrik niet! Het zijn slechts de volgende personen:

1ste Administrateur van Financiën. 2de Directeur van Openbare Gezondheid. 3de Inspecteur van Onderwijs. 4de Gouverneur. 5e Koloniale Raad. 6de Gouvernementsarts. 7de Hoofd van de betreffende school. 8ste Districtmeester of Inspecteur van Belastingen. 9de De ouders of voogden van het betreffende kind. 10de In sommige gevallen de Voogdijraad. 11de De Schoolcommissie.

Maar indien ge het misschien te moeilijk vindt voor Uw zwakke memorie om al die namen te onthouden, dan zal ik U als gids even de weg wijzen, om als vader of moeder van Uw zwakke kind dat glaasje melk te bemachtigen!

Wel, luister: De opperraad van de eerste drie bovengenoemde personen beleggen een vergadering over de kosten, de dagen en de voedingsmiddelen. Het rapport van deze vergadering gaat naar den Gouverneur, die het op zijn beurt door stuurt naar de Koloniale Raad. Heeft dit Hoge College er zijn goedkeuring aan gehecht, dan stapt de gouvernementsarts in zijn auto, om naar de school te gaan van het desbetreffende kind, bij onderzoek, meet, weegt, enfin ge begrijpt, hij stelt een diepgaand lichamelijk onderzoek in.

Wederom neemt het schoolhoofd een groot stuk formulier, dat hij invult en ondertekent en ook de dokter zet daar zijn ondertekening onder. Dan neemt de dokter wederom een ander stuk papier, waarop hij zijn bevindingen mededeelt aan den Directeur van Openbare Gezondheidsdienst.

Neen, slimme vader of moeder, denk niet dat ge nu klaar zijt! Om de drommel niet!! Er zal ook een diepgaand onderzoek worden gehouden naar Uw portemonnaie. Nu komen de Districtmeesters en Inspecteurs van financiën in actie, om eens na te gaan, wat ge [illegible] verstrekken. Ge begrijpt toch wel, dat eens grondig zal nagegaan worden, tevens of ge wel zeker Curaçaoenaar zijt. Is deze gehele weg met gunstig gevolg doorlopen, dan komt het plechtige moment, dat om het dichterlijk uit te drukken, de eerste steen gelegd wordt of nuchterder gezegd, dat de eerste slok van de melk zal gedronken worden tot heil van het gouvernement. En in welke omstandigheden geschiedt het?

In de tegenwoordigheid van het Hoofd van de school. Die heeft de dure plicht toe te zien, dat het gelukkige schoolkind, uitverkoren boven zoveel andere kinderen, niet te dik wordt. Bovendien moet het uitgereikte glaasje melk of broodje ook rechtstreeks aan het kind gegeven worden, want in geval dat het Hoofd der school aan een ander kind zou gebieden, om het door te geven, och hoe gaat het dan dikwijls? Misschien heeft die stumperd ook al niet te veel gegeten en ziet het met te begerige blikken naar het broodje en de melk! En kinderen blijven kinderen, nietwaar? Kinderen hebben nu eenmaal de slechte eigenschap, om ook gaarne hun medescholieren te bedelen; kinderen zien er niet tegen op, om met zijn tweeën of drieën [illegible] Vandaar dat het schoolvoedingsbesluit daarin ook wijselijk heeft voorzien. Maar, voor de strikte naleving zal bovendien gezorgd worden door de Commissie van Onderwijs, die tweemaal in het jaar grondig zal onderzoeken of door het schoolhoofd en door de kinderen misschien gesmokkeld is geworden!

Ziedaar, geachte lezer, de moederlijke zorgen van ons gouvernement! Maar nu vraag ik U in ernst: Zou het niet verstandiger zijn, om die hele rompslomp in de prullemand te gooien? Ik maak me toch sterk, dat er niet op iedere parochie, waar een bijzondere school gevestigd is, maandelijks f 10 of f 20 kunnen uitgetrokken worden, die in het volle vertrouwen aan het Hoofd van de school gegeven worden, om de zwakke kinderen te helpen met brood, levertraan, melk en Emulsion etc. En laat dan het hele gouvernementsbesluit naar de...... oh, pardon! Ik bedoel, laat dan de kinderen werkelijke melk drinken en geen papieren melk volgens het schoolvoedingsbesluit van 1938.

SLACHTOFFERS BRAND PENSTRAAT.

Van de ondervoorzitter van de Afdeling Curaçao van de vereniging „Het Nederlands Rode Kruis" ontvingen we de volgende mededeling.

Hierbij heb ik de eer U, namens het Bestuur der Afd. Curaçao van het Ned. Rode Kruis mede te delen, dat de Inzameling van gelden voor de slachtoffers van de brand in de Penstraat, op 10 Februari j.l. f 2104.15 heeft opgebracht, n.l.:

door de Dames van de E.H.B.O.	f 1934.15
id. Pastoor Gallé (in de Kerk)	„ 160.—
id. N.N. op de Bank gestort	10.—
	f 2104.15

Dit bedrag werd op grond van zo van conscientieus mogelijk verzamelde gegevens, onder de slachtoffers verdeeld, naar de porporties van hun waarachtig verlies en de indruk is, dat de betrokkenen over het algemeen zeer tevreden en dankbaar zijn over de ontvangen steun.

Ik acht het mijn plicht, namens het Bestuur, langs deze weg, dank te zeggen aan Pastoor en den Heer Jan Bakhuis, voor hunne welwillende medewerking en ook moet ik een speciaal woord van lof en dank, tot de Dames van de E.H.B.O. richten, voor de enthousiaste wijze, waarop zij deze Steunverlening tot een mooi succes hebben weten te maken.

Met gevoelens van hoogachting,
namens het Bestuur voornoemd,
de Onder-Voorzitter,
H. M. Chumaceiro.

ZILVEREN FEEST.

Vrijdag a.s. viert de Eerw. Soeur Mrie Leopolda haar zilveren professiefeest.

Soeur Leopolda (Mej. Susanna Bernardina Berghuys) werd geboren te Amsterdam, deed haar Professie te Roosendaal de 25ste Maart 1913 en kwam op Curaçao 18 Januari 1921.

Zij is steeds werkzaam geweest in het St. Martinusgesticht voor nuttige en fraaie handwerken en typeles.

We wensen deze jubilaresse nog heel veel zegenrijke jaren in dienst van het onderwijs in de Curaçaose missie.

M.S. „BRITANNIC".

Curaçao Trading Co. S.A. deelt mede, dat bovengenoemd schip op Zondag 27 Maart a.s. te 6 uur v.m. met ongeveer 450 toeristen aan boord in Caracasbaai verwacht wordt.

Het schip vertrekt diezelfde dag te 1 uur n.m. rechtstreeks naar New York, waar het op 1 April a.s. moet aankomen.

EEN HONDERD DRIE JARIGE OVERLEDEN.

Heden overleed in het St. Elisabeths hospitaal de 103 jarige Martina Laurens. De laatste jaren van haar leven was ze in het hospitaal. Ze was van Sta. Maria.

BUITENLAND.

DE MOOIE LEUZEN VAN DE [illegible]

J. J. ten Berge schrijft in de (Indische) Koerier het volgende, dat thans met de gebeurtenissen in Oostenrijk wel bijzonder actueel is.

In de „Koerier" van Zaterdag 22 Januari l.l. tweede blad, wordt gesproken over een zeer geheim document, de z.g. Overeenkomst van Londen, waarbij reeds in 1917 het hele plan van de verdeling van Europa, zoals dat later bij het immorele verdrag van Versailles is uitgevoerd, werd vastgesteld. Bepaald immoreel daarbij was ook een zodanige verdeling van Katholieke streken, dat Katholieke volksgroepen minderheden vormden.

Dit hele plan echter stamt uit het Groot-Oosten van Parijs, waar in het voorjaar 1917 de Vrijmetselaarsloges van de geallieerde en neutrale staten een congres hebben gehouden over het doel van de wereldoorlog, en waarbij de richtlijnen van het latere Versaillesverdrag werden geformuleerd. In dit licht is het ook begrijpelijk, dat de Volkenbond steeds een misbaksel en een openbaar bedrog is geweest; niet slechts als een machtsapparaat van Engeland en Frankrijk, doch met name ook onder druk stond van de internationale Vrijmetselarij.

Toen door de Nazi's in Duitsland de loges ontbonden werden, is het originele bericht over het bovengenoemd oorlogscongres van het Groot-Oosten te Parijs in „profane" handen gekomen. Het is te bezichtigen in de Vrijmetselaarsloge „Libanon zu den 3 Cedern" te Erlangen, die door de Duitse regering als openbaar museum is ingericht.

VAN LOOPJONGEN TOT PRESIDENT.

Uit het dagelijks bestaan van reuzenbedrijf.

Een onlangs te Washington verschenen economische statistiek toont aan, dat het grootste zakenbedrijf van de Verenigde Staten en misschien wel van de gehele wereld is de levensverzekeringsmaatschappij „Metropolitan" te New York. Deze maatschappij werkt met een jaarlijkse omzet van gemiddeld $ 18.000.000......

Wanneer men, van het Westen komend, langzaam met een vliegtuig de stad New York nadert, dan ziet men boven de zee van licht der reusachtige stad een brede lichtstraal, welke in het heelal omhoog straalt en tegen het firmament schijnt te willen opklimmen. Het is een lichtpuntje op de top van een wolkenkrabber, een schijnwerper, welke schijnbaar doelloos tegen de hemel oplicht; het is het nachtbeeld van de „Metropolitan". Hoe romantisch de indruk ook mag zijn, bij dag is hij zo nuchter als het zijn kan. Vanuit de nauwe straten van New York zijn slechts een paar geweldige wolkenkrabbers te zien welke steil omhoog rijzen en waarin zich in een onophoudelijk rythme het drukke bureauleven afspeelt, dat deze stenen woestijn van de Amerikaanse „Metropolitan" op de gehele wereld beroemd heeft gemaakt.

Hoe kon een levensverzekeringbedrijf als de „Metropolitan" een dergelijke omvang aannemen en opklimmen tot de grootste en meest belangrijke concerns van de gehele Verenigde Staten?

De oorzaak is hierin te zoeken, dat men in Amerika geen enkele pensioenregeling van staatswege kent en ook geen sociale verzekeringen, zoals wij die in Europa kennen. Hierdoor zijn de millioenen Amerikanen, die een beroep uitoefenen, wel gedwongen op een of andere manier zelf voor de toekomst te zorgen.

Het gevolg is gemakkelijk te begrijpen. De dood is nu eenmaal iets onvermijdelijks en de Amerikaan, die van wedden houdt, durft zelfs met de dood te wedden. Als men geluk heeft wint men, in het andere geval zijn het de erfgenamen die profijt van de weddenschap trekken.

Bijna dertig etages hoog is de wolkenkrabber van de „Metropolitan"; 65 opgangen en roltrappen worden dagelijks betreden door 15.000 employé's. Deze [illegible]

Men kan bij de „Metropolitan" een minimum loon van 15 à 18 dollars per week en een maximumsalaris van 45 à 50 dollars verdienen. De „Metropolitan" heeft een eigen bibliotheek, omvattend 90.000 werken, een grote keuken, vier eetzalen en een sportterrein en zwembassin.

In de korte middagpauzes kunnen de leden van het personeel in het restaurant der maatschappij gratis warm eten. Men krijgt een compleet maal voorgezet en er wordt aangedrongen om goed toe te tasten, om krachten te verzamelen voor de middag.

De zorgen voor de employé's van de „Metropolitan" gaan zelfs zover, dat alle medische behandeling gratis geschiedt.

De directeur van de onmetelijke „Metropolitan" is een Elzasser, Fred. Ecker; ruim 50 jaar geleden kwam hij bij de firma in dienst als loopjongen; de zaak was toen nog klein en onbekend. Thans is de voormalige loopjongen de president van de onderneming en door zijn handen gaan jaarlijks 18 à 20 millioen dollars.

De president van de „Metropolitan" heeft 'n persoonlijk inkomen van 150.000 dollar per jaar. Fred. Ecker kent iedere New Yorker; men tekent hem als een man met ijzeren wilskracht. En als men hem ziet, zou men niet vermoeden, dat dat kleine levenslustige, altijd bezige mannetje reeds 67 jaren telt.

De leiding van de „Metropolitan" gaat uit van principiele veronderstellingen. Een aantal experts op medisch gebied zijn aan de onderneming verbonden en zijn belast met het medisch onderzoek van degenen die zich als verzekerden willen beschouwen van de Mij: „Metropolitan". De experts schatten op bijna onfeilbare manier het aantal levensjaren van de cliënten. Op die wijze loopt de maatschappij weinig risico en werkt men meer met winst, dan met verlies.

In Amerika sterven de mannen gemiddeld op 59 à 60-jarige leeftijd, terwijl de vrouwen 61 tot 63 jaar oud worden. Economische crisis brengen hogere leeftijden met zich, omdat de mensheid dan minder luxueus moet leven en er minder alcohol wordt gebruikt. De grootste vijanden van de maatschappij zijn de ongevallen, welke voor ongeveer 19 pct. [illegible]

WERELD IN VOGELVLUCHT.

4 Amerikaanse Oliemaatschappijen hebben in zake de gebeurtenissen in Mexico, de hulp ingeroepen van de Amerikaanse regering. Door Mexico werd een voorstel gedaan om schadevergoeding te verlenen voor de confiscatie.

Volgens de laatste radioberichten zal de Engelse verklaring in zake buitenland, de volgende inhoud hebben.

Engeland kan geen militaire garanties geven, wanneer Duitsland Tsjecho Slowakije zou aanvallen.

De uitnodiging van Rusland zal niet worden geaccepteerd, daar ze nutteloos is.

De non interventie besprekingen gaan door.

De annexatie van Oostenrijk wordt als een fait accompli beschouwd.

Onderhandelingen met Duitsland, wordt door de Engelse regering als inopportuun geacht.

In Wenen deden in de laatste week 70 mensen zelfmoord, terwijl 60 een poging daartoe deden.

NEDERLAND.

Overgenomen uit „Beurs en Nieuwsberichten."

Daar in December a.s. de dag herdacht zal worden, dat voor 100 jaar de slag tegen Dingaan in Zuid Afrika plaats vond, herkreeg de K.L.M. toestemming een extravlucht naar Johannesburg te maken, welke vlucht bedoeld is als een beleefdheidsbezoek aan de Zuid Afrikaanse Unie.

Op 19 Maart arriveerde H.M. „Gelderland" te den Helder. De „Loden Verrader" hing aan de geus. Honderden toeschouwers waren uitgelopen.

Naar Aneta verneemt, voert de K.L.M. onderhandelingen over de aankoop van enige grote terreinen bij de Wittebrug, waar vroeger de vestingartillerie gevestigd was. Indien de koop doorgaat, denkt de K.L.M. hier een groot hoofdkantoor te bouwen, waarin alle diensten gecentraliseerd zullen worden.

De minister van Defensie deed deze dagen een beroep op de nationale zin van de werkgevers en verzocht hen zodanige maatregelen te willen nemen, waardoor de jongelui, die thans 5½ later afzwaaien, hier zo weinig mogelijk nadelige gevolgen van ondervinden.

De Directie der K.N.S.M. stelt voor een dividend van 7% en tevens tot aflossing over te gaan 2064 amortisatiebewijzen tegen f 50.—.

Blijkens een mededeling van de Duitse legatie zijn de Oostenrijkse consuls-generaal te Amsterdam, Rotterdam en Maastricht per 15 Maart uit hun functies ontheven. De Duitse consulaten zijn thans met de behartiging van de belangen der Oostenrijkse onderdanen belast.

Op Zondag 20 Maart vond een tweede Stille Omgang plaats, waar een 40.000 mensen aan deelnamen.

De Maandagmorgen verneemt uit zeer betrouwbare bron, dat de hoofddirectie van de Bata fabrieken besloten heeft om met het oog op de onzekere toestand in Midden-Europa de hoofdkantoren naar Eindhoven te verplaatsen, waar reeds de leegstaande sigarenfabriek en andere gebouwen zijn aangekocht. Thans wordt nog gezocht naar een 25 tal leegstaande herenhuizen.

Het fort te IJmuiden zal ook een garnizoen krijgen. De [illegible] is vastgesteld op 200 man.

Aankomst en vertrek der schepen in de maand Maart 1938.

23.	Ned.	Crijnssen	Pto. Cabello	Sta. Marta
24.	Ned.	El Libertador	Maracaibo	Maracaibo.
24.	„	Simon Bolivar	Pto. Colombia	Pto. Cabello
24.	„	Flora	New York	Maracaibo
24.	Duitsch	Patricia	Pto. Cabello	Pto. Colombia
25.	Ned.	Astrea	Maracaibo	New York
26.	„	Boskoop	Amsterdam	Cristobal
26.	„	Bacchus	New York	Maracaibo.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

SPORT - RUBRIEK

Officële Mededelingen
van
„De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO — NOBO

3 April 1938:	A-klasse	R.C.C. 1— Transvaal 1 (H. Elfrink)	
3 April 1938:	Res-A-klasse	Jong Holland 2 — S.U.B.T. 2 (J.L.C. Pengel))	
10 April 1938:	A-klasse	Hollandia 1 — Jong Holland 1	*
10 April 1938:	Res. A-klasse	R.C.C. 2 — Transvaal 2	*
17 April 1938:	A-klasse	Asiento 1 — Jong Holland 1	
17 April 1938:	B-klasse	Jong Curaçao — Sparta	*
18 April 1938:	A-klasse	R.C.C. 1 — Hercules 1	
18 April 1938:	Res. A-klasse	Feijenoord 2 — Jong Holland 2	*

RIO CANARIO

3 April 1938:	A-klasse	'Asiento 1 — Feijenoord 1 (O. Suarez)	
3 April 1938:	B-klasse	Arsenal — Atlantico (Chr. Wix)	
10 April 1938:	Res. A-klasse	Asiento 2 — Feijenoord 2	*
18 April 1938:	A-klasse	Asiento 1 — Transvaal 1	
18 April 1938:	B-klasse	Atlantico — Be Quick	*

SCHERPENHEUVEL

3 April 1938:	A-klasse	Scherpenheuvel 1 — Hercules 1 (F. Kranenburg)	
3 April 1938:	B-klasse	Atletico — Be Quick (A. Ercol)	*
10 April 1938:	A-klasse	Scherpenheuvel 1 — S.U.B.T. 1	
10 April 1938:	B-klasse	D.C.C. — Hilversum	*
17 April 1938:	A-klasse	Hollandia — Feijenoord	
17 April 1938:	Res. A-klasse	Scherpenheuvel 2 — Hercules 2	*
18 April 1938:	Res. A-klasse	Scherpenheuvel 2 — S.U.B.T. 2	
18 April 1938:	B-klasse	Arsenal — Atletico	*

De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 3 uur, de A-wedstrijden om 3 uur, de A-wedstrijden om 4.30 uur.

De Juniores wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.

De C.V.V. Volharding heeft zich uitBonds-verband terug getrokken.

In verband met het bovenstaande is de C.V.V. Jong Holland kampioen 1938.

In verband met de nieuw aan te vangen competitie worden de verenigingen er aan herinnert dat Elftalopgaven vóór de vijfde dag van de eerste Zondag van iedere maand in het bezit van den 2den Secretaris moeten zijn (de heer G. M. Beltram, Bergstraat 17).

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

Er behoort moed toe, rechtop te blijven staan, als anderen kruipen om wille van roem en macht en fortuin — eerlijk en arm te blijven, terwijl anderen door bedrog en woeker rijker worden — „neen" te zeggen, waar allen om u heen „ja" zeggen — stil en ongemerkt te blijven, terwijl anderen vooruit komen en naam maken, alhoewel zij hun heilige plichten verwaarlozen.

Als eenling te staan tegenover de grote hoop vermag slechts de moedige.

Zich liever te laten bespotten en honen, dan af te wijken van de weg van eer en plicht, tekent den man.

Hoe weinigen bezitten die moed!

Hoevelen kijken rechts en links, om waar te nemen wat de menschen behaagt of mishaagt.

Ze vrezen als „zonderlingen" beschouwd te worden.

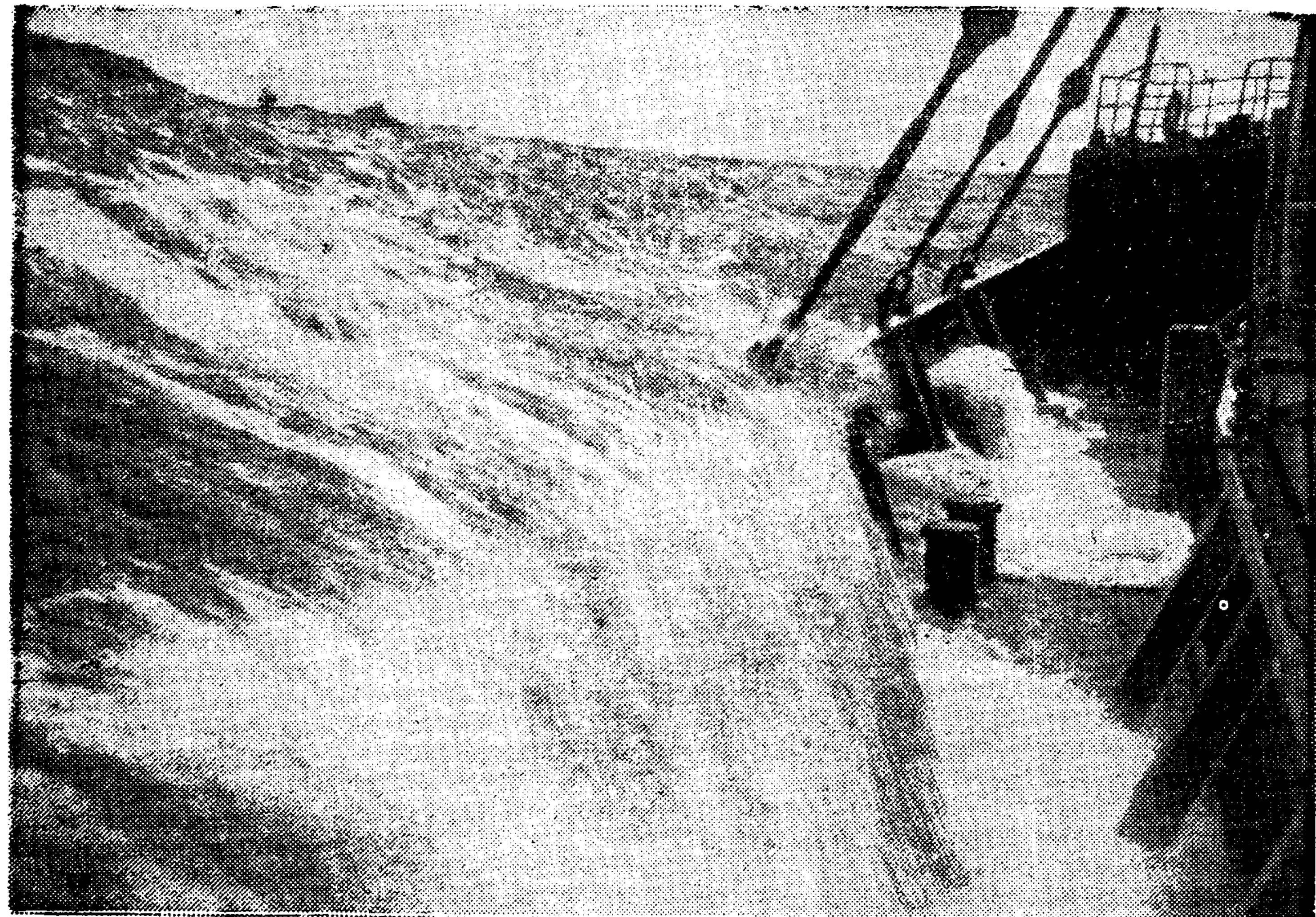
„Zonderling" is immers synoniem van belachelijk.

Dus vooral niet „zonderling zijn en maar altijd meelopen met de grote hoop.

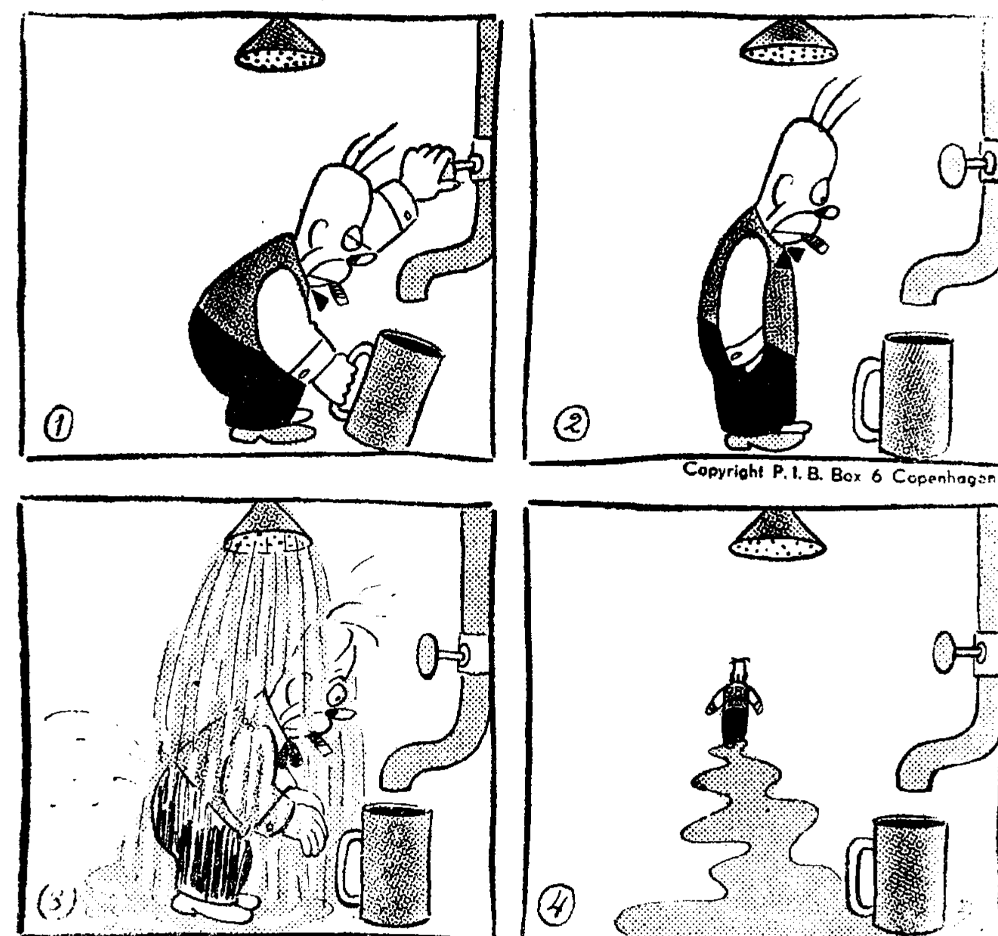
En toch beduidde „zonderling" oorspronkelijk slechts, dat iemand zich afzonderde van de massa — en dat kan om zeer gewichtige en gezonde redenen geschieden. Ja, het kan tot welzijn strekken van de grote hoop, dat er zijn, die niet alles gedachteloos en gewetenloos nadoen en goedkeuren.

Wat meent ge dat in weemoedsdromen.
In rouwmisbaar, dat harten breekt,
In treurgezangen, tranenstromen,
Het meest der ziele droefheid spreekt?

Strijden is beminnen, wanneer de strijd niet om ons ik en om onze kleine majesteit, maar wel met eerlijke middelen om de waarheid en het recht wordt gevoerd.

WINTER OP ZEE. Wintertijd is een zware tijd voor de zeelieden, die zeer lijden door kou en storm. De foto is genomen vanaf een stoomboot op de midden Atlantische zee.

ADAMSON VULT DE KRAAN.